

„Tată! cine este ôre acela, cari face așa minunate lucruri? — Este mâna cea nevêdută a lui Dumnezeu, copila mea; totu aceea mână, care ni-a făcutu pe noi și care nu încetêză în fie-ce minutu, a face felurite lucruri minunate, din care multe nici le putemu vidê!

6. Grăuntele.

Дн гръзнтеле микс фoарте,
 Чине-арș кpede къ се поате,
 О виеадъ а s'askъnde? —
 Дн пъmintъ авиа s'арșнкъ,
 Ши пстереа-ї се demteantъ:
 Дн пъmintъ рѣдъчини nрinde,
 Дин пъmintъ афар'пѣтръnde;
 Мереș кpeute, *începъeute,*
 Днѣлорemte ми pоdemte;
 Чине стъ ми mi-лъ пpивemte,
 Пре шнș Кpеатopș мъpemte.

(Noulu abecedariu românescu)

7. 1. Posibilu. Ceea ce pôte fi, ori se pôte întâmpla, este posibilu sêu cu putință. Este posibilu, că eu voiu ajunge a trăi 70 ani; însă este posibilu și aceea, că încă mâne ori poi-mâne să moru.

Este posibilu ca mâne să plôe, ca unu copilu silitoru să se facă le-neșu, și altulu netrebnicu, să se facă silitoru, ascultătoru și bunu. O masă de feru, unu scaunu de oțelu, o tablă de auru; aceste tôte-su possibile.

Neposibilu. Ceea ce nu pôte fi, sêu nu se pôte întâmpla, este neposibilu sêu cu neputință. Este neposibilu ca unu moșnegu să se mai facă êrăși têneru ca de đeece ani; ca unu calu să sbôre și unu câne se pôta veșui mai multe lune sub apă.—Unu arbore vorbitoru, foculu rece, apa uscată, suntu lucruri neposibile.

Unu orbu a vêdutu o pétră de móră plutindu pe apă; unu mortu a scoss'o la malu; o vrabie a luat'o și a duss'o în cuibulu ei; êră puii de vrabie au mâncat'o... Ce đici? Potu fi aceste possibile?

Credula. Elena era o fetiță fôrte credulă; și d'aceea de multe ori se făcea de rîsu înaintea amiceloru sêle.—Aneta, vecina sa, veni odată în fuga mare la Elena, și-i đissă: Elenă! Nu scii una!—Ce?—Eu și sororile mele, amu făcuntu o păpușă frumôsă: cu sprâncene, ochi, nasu și gură; amu îmbrăcat'o și încălțiat'o bine; și în mână i-amu datu unu cortelu.—Elena se bucură și đissă: „Ce frumôsă trebue să fie! Bine i-a mai fi ședêndu!—Când ai ști încă, đissă șirêta Aneta, că după ce amu gătit'o, ea'ncepû se jôce *polca-hora*. S'acum încă totu jôcă și sare câtu pôte! Soră-mea s'a ostenitu cântându-i! De vrei s'o veđi, aide iute cu mine!—Elena sâri arsa, alergă din tôte puterile împreună cu Aneta, ș'ajungêndu la dênса a casă, vêđu păpușa și-i plăcû fôrte